

Posudek školitele

Bakalářská práce: Kapitola o dramatickém básnictví v prvním a druhém vydání Jungmannovy Slovesnosti

Autorka: Klára Fleyberková

Klára Fleyberková v bakalářské práci porovnala kapitoly o dramatickém básnictví v prvním a druhém vydání Slovesnosti Josefa Jungmanna. Zvolené téma se může jevit příliš úzké. Proto je třeba hned v úvodu zdůraznit, že právě pro malý rozsah zkoumaných textů je pro bakalářskou práci mimořádně vhodné. Nabízí totiž příležitost patřičně prokázat nabyté odborné vědomosti a dovednosti a zejména dovoluje porozumět zkoumaným textům hlouběji a vystihnout jejich vztahy přesněji, než by to bylo kdy s to učinit zkoumáním rozsáhlejších textů. Vystává otázka, jak se nabídnuté příležitosti chopila kol. Fleyberková.

Práci rozčlenila logicky na pět částí. V první části se záslužně pokusila o plnohodnotný úvod sestávající z přehledu dosavadní literatury zabývající se Slovesností a nástinu předmětu práce včetně metodologie. Druhá a třetí část tvoří páteř předloženého textu. Srovnávají kapitolu o dramatickém básnictví co do umístění ve Slovesnosti, co do rozvržení jednotlivých témat v nich obsažených a co do argumentace po jednotlivých dramatických žánrech. Čtvrtá část srovnává způsob, jakým Jungmann ve zkoumané kapitole pracoval s termíny „estetika“ a „estetický“, pátou tvoří závěr. Všechny kapitoly jsou vystavěny poměrně přehledně (k určitým nedostatkům se vzápětí vrátím), výstižně postihují rozdíly mezi oběma verzemi Jungmannových výkladů, dodržují patřičný způsob odkazování a citování literatury. Osobitě oceňuji autorčinu schopnost vyvodit přesvědčivé a rozsáhlé závěry z detailů. Tuto schopnost potvrzují zejména výklady týkající se činohry a opery, distinktivních atributů jednotlivých dramatických útvarů (termínů „pěkný“, „opravdový“ a „veselý“), dále Jungmannova využívání českých odborných výrazů a jeho nazírání na etické aspekty dramatu včetně využívání termínů „estetika“ a „estetický“.

Přes převažující a zřetelné klady předložené práce musím upozornit i na její slabší místa zejména proto, aby se autorka v dalším studiu mohla snáze vyvarovat leckdy zbytečných chyb. Na některých místech práce je zřejmé, že vznikala v časové tísní. Svědčí o tom místa, na kterých by bylo žádoucí škrtat,

např. při úvodním představování předmětu celé práce. Ten autorka vhodně vystihla v závěrečném odstavci, zatímco v předchozích dvou odstavcích vyjádřila v zásadě totéž ale nesmírně kostrbatě. V komparativních částech se čtenář někdy ve výkladu ztrácí. Četbu by usnadnil jednotný postup sestávající nejprve z výkladu celých podkapitol prvního vydání, následně druhého a nakonec závěrečného vzájemného srovnání. Tento postup nepřeskakující neustále z prvního do druhého vydání by byl nejen přehlednější, ale dovolil by autorce i lépe scelit a prohloubit mnohdy poněkud ploché závěry jednotlivých kapitol. Na některých místech autorka podlehla Jungmannovi, např. když pracuje s jeho výrazem „útrpnost“ místo běžného „soucit“, nebo naopak když nevysvětluje termíny, které se v dalším vývoji neprosadily, např. „básnictví normální“ (s. 12) či „stavění pěkné vidiny“ (s. 17). V úvodu části nazvané Estetické motivy v kapitole o dramatickém básnictví nebyla autorka s to přesně popsat předmět svého zkoumání. V této kapitole přece nejde o užívání všech estetických termínů (těmi jsou téměř všechny používané odborné výrazy), ale přednostně o způsob, jakým Jungmann pracoval s termíny „estetika/krasověda“ a „estetický/krasovědný“. Zcela nepatřičně pak uspořádala závěrečnou bibliografii. Ta měla sestávat ze dvou samostatných částí: pramenů a literatury (resp. primární a sekundární literatury).

Přes uvedené výhrady rád konstatuji, že práce Kláry Fleyberkové je velmi solidním příspěvkem na poli české estetické historiografie. Autorka v ní prokázala schopnost porozumět do hloubky jazykově i věcně nejednoduchému pramenu – Jungmannově Slovesnosti - a potvrdila dovednost dobře zaobcházet s odbornou literaturou. Požadavky kladené na bakalářskou práci úspěšně splnila. Její práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji ji klasifikovat velmi dobře, při dobré obhajobě výborně.

prof. Tomáš Hlobil

Přerov 20.8. 2010